

ข้อพิจารณาเชิงวิชาการต่อร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร
คลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

โดย

สถาบันพระปกเกล้า

เอกสารวิชาการฉบับนี้เป็นความคิดเห็นและความรับผิดชอบส่วนบุคคลของผู้เขียน
สถาบันพระปกเกล้าไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

คำนำ

สถาบันพระปกเกล้า โดยสำนักส่งเสริมวิชาการรัฐสภาได้จัดทำเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา
กฎหมายของสมาชิกรัฐสภา โดยมีนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญในกฎหมายเฉพาะด้านหรือที่มีความรู้และ
เชี่ยวชาญ เฉพาะด้านในเรื่องนั้น ๆ เป็นผู้ทำการศึกษากฎหมายต่างประเทศและกฎหมายไทย

การจัดทำเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกรัฐสภา จัดทำใน รูปบทความ เน้นประเด็นที่
สำคัญของร่างกฎหมายที่จะเข้าสู่การพิจารณาของ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ให้แก่สมาชิกของทั้งสองสภา
เพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญ และพระราชกำหนดในขั้นตอนต่าง ๆ ของการพิจารณาร่างกฎหมาย

คณะผู้จัดทำ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลและข้อคิดเห็นของนักวิชาการ จากเอกสารช่องทางวิชาการฉบับนี้
จะยังประโยชน์ในการพิจารณาศึกษาร่าง กฎหมาย และประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์
ยิ่งขึ้น

อนึ่งความคิดเห็นในเอกสารเป็นเสรีภาพทางวิชาการของผู้เขียน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2560 มาตรา 34 สถาบันฯ ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วยกับความเห็นดังกล่าว

สถาบันพระปกเกล้า

สารบัญ

1. จำนวนกรรมการและกำหนดด้านความรู้ความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะเจาะจงไว้ในกฎหมาย	4
2. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้ารับการสรรหา	6
3. ความเป็นอิสระ	7
4. ความชัดเจนของกระบวนการสรรหาคณะกรรมการ	10

ข้อพิจารณาเชิงวิชาการต่อร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะบุตร บุญอร่ามเรือง และ กฤษณะ ขาวเรือง
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เป็นองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 (พ.ร.บ. กสทช.) โดยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย กำกับ ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทั้งนี้รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภคด้วย¹ ทั้งนี้ ในทางทฤษฎีหน่วยงานกำกับดูแลจัดตั้งขึ้นเพื่ออำนาจให้รัฐสามารถกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ของชาติได้ โดยไม่ทำให้เกิดการขัดกันของผลประโยชน์ ระหว่างการเป็นผู้กำหนดนโยบาย การบังคับใช้กฎเกณฑ์ และการให้บริการ² ซึ่งจะทำให้รัฐบาลสามารถริเริ่มนโยบายการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ ปราศจากข้อคำนึงถึงผลประโยชน์เฉพาะของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง และหน่วยงานกำกับดูแลก็สามารถดำเนินตามนโยบายด้วยความเป็นกลางได้อย่างแท้จริง ทั้งในเรื่องการแข่งขัน และการเชื่อมต่อโครงข่าย อันจะเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับตลาดถึงความเป็นกลางของคำวินิจฉัยจากหน่วยงานกำกับดูแล ที่จะช่วยดึงดูดผู้ให้บริการรายใหม่เข้าสู่ตลาดได้อีกทางหนึ่ง³ เมื่อหน่วยงานกำกับดูแลถูกจัดตั้งขึ้น ก็จะเข้ามาทำหน้าที่ในการบังคับใช้กฎเกณฑ์เพื่อ กำกับดูแลการประกอบกิจการในอุตสาหกรรมนั้น ให้เกิดการการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานกำกับดูแล นั้นจะต้องมีความอิสระในการดำเนินงาน โดยเป็นอิสระจากผู้ประกอบการ อิสระจากผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้เสีย รวมถึงผู้เกี่ยวข้องจากอุตสาหกรรมข้างเคียง ตลอดจนอิสระจากฝ่ายบริหารของรัฐ⁴

ความเป็นอิสระจากผู้ประกอบการ และอิสระจากผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้เสีย นั้นมีความชัดเจน คือ หน่วยงานกำกับดูแลสามารถบังคับใช้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ได้อย่างอิสระและเท่าเทียม ไม่มีการเอื้อประโยชน์ให้กับ บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่มีอิทธิพลในการตัดสินใจดำเนินงาน อย่างเป็นกลางเพื่อประโยชน์ของของชาติ ในขณะที่ความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารของรัฐนั้น เป็นประเด็นที่

¹ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ, *ประวัติสำนักงาน กสทช.*, <https://nbt.go.th/About/history3.aspx> (สืบค้นเมื่อ 26 กรกฎาคม 2563).

² ปิยะบุตร บุญอร่ามเรือง, *กฎหมายและนโยบายการสื่อสาร* 205 (2563).

³ HANK INTVEN, *TELECOMMUNICATIONS REGULATION HANDBOOK* 5 (2000).

⁴ ปิยะบุตร บุญอร่ามเรือง, *อ้าวแล้ว* เจริญธรรมที่ 2, หน้า 203.

อาจยังมีความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนอยู่บ้าง โดยความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารของรัฐนั้น ไม่ได้หมายความว่าหน่วยงานกำกับดูแลจะเป็นอิสระ สามารถกำหนดทิศทางการดำเนินงานของตนเองได้ทั้งหมดภายใต้การวางนโยบายของตนเองแต่อย่างใด เนื่องจากหากพิจารณาในเชิงโครงสร้างแล้วหน่วยงานกำกับดูแลนั้นมิใช่ผู้ที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายแต่อย่างใด แต่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการนั้นเป็นการเฉพาะ ความอิสระของหน่วยงานกำกับดูแลจึงหมายถึงการสามารถทำหน้าที่กำกับดูแลได้อย่างอิสระจากฝ่ายบริหารของรัฐ ตามกรอบอำนาจที่กฎหมายกำหนด และตามแนวนโยบายที่ฝ่ายบริหารเป็นผู้กำหนดในภาพรวมของชาติ⁵ ทั้งนี้ สำหรับ กสทช. นั้น หากพิจารณา พ.ร.บ.กสทช. แล้ว จะเห็นความชัดเจนที่แสดงถึงการที่ กสทช. เป็นอิสระ แต่ยังคงอยู่ภายใต้กรอบนโยบายจากฝ่ายบริหาร เช่น แผนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม ที่ กสทช. จัดทำ จะต้องสอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภา⁶ รวมถึงการที่ กสทช. จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม⁷

ดังนั้นเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม กสทช. จึงต้องประกอบด้วยผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ และมีความเป็นอิสระ โดยในด้านที่กรรมการจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญนั้น พ.ร.บ.กสทช. ได้กำหนดกลไกเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ชั้นการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการ กฎหมายให้ความสำคัญกับความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (คณะกรรมการ กสทช.) ทำหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด ประกอบด้วยคณะกรรมการจำนวน 7 คน และระบุว่าจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ด้านละ 1 คน ได้แก่ ด้านกิจการกระจายเสียง ด้านกิจการโทรทัศน์ ด้านกิจการโทรคมนาคม ด้านวิศวกรรม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านการคุ้มครองผู้บริโภคหรือส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน⁸

ทั้งนี้การได้มาซึ่งคณะกรรมการ กสทช. นั้นจะผ่านกระบวนการสรรหาตาม พ.ร.บ.กสทช. จากการคัดเลือกของคณะกรรมการสรรหา โดย พ.ร.บ.กสทช. มาตรา 14/1 กำหนดถึงผู้สมัครเข้ารับการสรรหาต้องมีคุณสมบัติข้อหนึ่งข้อใดเพื่อให้สามารถสมัครเข้ารับการสรรหาได้ ซึ่งเป็นการเปิดช่องให้บุคคลในภาคส่วนต่าง ๆ สามารถเข้าสู่กระบวนการสรรหาได้ อันเป็นการกำหนดคุณสมบัติเบื้องต้น ที่พอจะสะท้อนได้ว่าบุคคลเหล่านั้นมีประสบการณ์และมีความรู้ความสามารถให้คณะกรรมการสรรหาได้พิจารณาคัดเลือกคุณสมบัติของบุคคลเหล่านั้น

⁵ เห่งอ้วง. หน้า 203.

⁶ พ.ร.บ.กสทช. มาตรา 50

⁷ พ.ร.บ.กสทช. มาตรา 27

⁸ พ.ร.บ.กสทช. มาตรา 6

ก่อนจะได้คัดเลือกบุคคลที่มีความเหมาะสม เพื่อเสนอชื่อไปยังวุฒิสภาต่อไป ทั้งนี้ คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วย

- (1) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งได้รับคัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลรัฐธรรมนูญจำนวนหนึ่งคน
- (2) ผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาซึ่งได้รับคัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา จำนวนหนึ่งคน
- (3) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดซึ่งได้รับคัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด จำนวนหนึ่งคน
- (4) กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งได้รับคัดเลือกโดยที่ประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จำนวนหนึ่งคน
- (5) กรรมการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งได้รับคัดเลือกโดยที่ประชุมคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจำนวนหนึ่งคน
- (6) ผู้ตรวจการแผ่นดินซึ่งได้รับคัดเลือกโดยที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดิน จำนวนหนึ่งคน
- (7) ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

คณะกรรมการสรรหาจะต้องคัดเลือกผู้สมัครเข้าเป็นคณะกรรมการ กสทช. ที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดให้ได้จำนวนสองเท่าของกรรมการที่พึงมีในแต่ละด้าน เพื่อเสนอรายชื่อต่อให้วุฒิสภาพิจารณาและมีมติเลือกต่อไป โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับเป็นผู้ได้รับคัดเลือกเสนอชื่อ จึงเห็นได้ว่ากฎหมายกำหนดความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการ กสทช. แต่ละตำแหน่งไว้โดยเฉพาะเจาะจงแล้ว คณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่กำหนดลักษณะของความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และผลงานของแต่ละด้านนั้น ๆ แล้วพิจารณาคัดเลือกตามเกณฑ์ดังกล่าวเท่านั้น

นอกจากนี้ ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นคณะกรรมการ กสทช. เข้ามาทำหน้าที่กำหนดนโยบายกำกับ ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ นอกจากจะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่เหมาะสมแล้ว ข้อสำคัญอีกประการหนึ่งคือต้องมีความเป็นอิสระ ไม่มีประเด็นผลประโยชน์ขัดกัน อันจะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของการกำกับดูแล ตลอดจนก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรม โดยตาม พ.ร.บ.กสทช. ได้กำหนดคุณสมบัติประการหนึ่งของผู้ที่เป็นคณะกรรมการ เพื่อรับรองความเป็นอิสระปราศจากการขัดกันของผลประโยชน์ โดยกำหนดเป็นลักษณะต้องห้าม คือ จะต้องไม่เป็นหรือเคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ ผู้บริหาร ที่ปรึกษา พนักงาน ผู้ถือหุ้น หรือหุ้นส่วน ในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลอื่นใด บรรดาที่ประกอบธุรกิจด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนได้รับการคัดเลือก การกำหนดดังกล่าวนี้ เพื่อยืนยันความเป็นอิสระของกรรมการ และป้องกันไม่ให้

เกิดผลประโยชน์ขัดกัน ระหว่างการทำหน้าที่กำกับดูแล กับการเป็นผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นของเอกชนผู้อยู่ภายใต้การกำกับดูแล

ทั้งนี้ ตามหนังสือ ที่ นร 0503/3038 ลงวันที่ 28 มกราคม 2563 เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้มีการเสนอแก้ไข พ.ร.บ.กสทช. ต่อสภาผู้แทนราษฎร โดยมีการแก้ไขที่สำคัญ คือ การกำหนดจำนวนคณะกรรมการ กสทช. ให้มีทั้งสิ้น 7 คน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ด้านกิจการกระจายเสียง ด้านกิจการโทรทัศน์ ด้านกิจการโทรคมนาคม หรือด้านอื่น ๆ ที่จะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่จะมีการกำหนดความรู้ความเชี่ยวชาญ เฉพาะ 7 ด้าน และกำหนดให้แต่ละด้านมีกรรมการซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนั้น ๆ ด้านละ 1 คน ทำให้ตามร่าง พ.ร.บ.กสทช. ฉบับนี้ การกำหนดว่าควรจะมีกรรมการจากแต่ละด้านจำนวนกี่คน หรือผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญในหลายๆด้านประกอบกัน หรือไม่นั้น เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสรรหาในการจะกำหนดสัดส่วนกรรมการจากแต่ละด้าน นอกจากนี้ ในด้านคุณสมบัติของผู้สมัครเข้ารับการสรรหา ก็มีการกำหนดที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกำหนดให้ต้องมีประสบการณ์ 20 ปี จากเดิมที่กำหนดไว้ที่ 10 ปี

ผู้เขียนได้สัมภาษณ์ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในการกำกับดูแลของ กสทช. ตลอดจนมีส่วนได้เสียจากการดำเนินงานของ กสทช. ภายใต้พรบ.ฉบับดังกล่าว ได้พิจารณาถึงการแก้ไขกฎหมาย และมีความเห็นต่อร่าง พรบ.ดังกล่าว เช่นกัน โดยสามารถแยกเป็นประเด็นได้ ดังนี้

1. จำนวนกรรมการและกำหนดด้านความรู้ความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะเจาะจงไว้ในกฎหมาย

ตามหนังสือที่ นร 0503/3038 ลงวันที่ 28 มกราคม 2563 นั้น ในมาตรา 3 เสนอแก้ไขมาตรา 6 โดยยังคงจำนวนคณะกรรมการ กสทช. ไว้ที่ 7 คน แต่แก้ไขการระบุเกี่ยวกับความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ โดยไม่ระบุเฉพาะเจาะจงว่าต้องเป็นผู้มีความรู้ผู้เชี่ยวชาญในด้านที่กฎหมายกำหนดไว้ด้านละ 1 คน แต่อย่างไรก็ตาม เป็นการกำหนดคุณสมบัติไว้กว้างๆ เพียงว่าต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านกิจการกระจายเสียง ด้านกิจการโทรทัศน์ ด้านกิจการโทรคมนาคม หรือด้านอื่น ๆ ที่จะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. ทำให้การพิจารณาว่าควรมีคณะกรรมการที่เชี่ยวชาญในด้านใดบ้าง และด้านละกี่คนนั้นเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งแม้จะเป็นผู้อาวุโสและมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงาน แต่ก็อาจไม่สามารถเข้าใจถึงภาพรวมของอุตสาหกรรมกระจายเสียง โทรทัศน์ และโทรคมนาคมได้ลึกซึ้งในรายละเอียดเท่ากับบุคลากรในอุตสาหกรรมเอง ผู้ประกอบการจึงมีความเห็นในทิศทางที่ว่า ควรกำหนดกรอบของความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในแต่ละด้าน

ไว้ในบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้ชัดเจน ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการสรรหาไม่จำเป็นต้องพิจารณาต่อไปว่า คณะกรรมการ กสทช. ควรประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านใดบ้างจำนวนด้านละกี่คน ทำให้เกิดความชัดเจนและได้คณะกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญตรงตามเจตนารมณ์แรกเริ่มเมื่อมีการบัญญัติกฎหมายขึ้น อย่างไรก็ตาม การกำหนดตำแหน่งความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านไว้โดยชัดเจนทั้งหมดก็มีข้อพิจารณาเช่นกัน เนื่องจากอุตสาหกรรมมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา ทำให้ความรู้ความเชี่ยวชาญที่กำหนดไว้นั้นอาจไม่สอดคล้องกับสถานการณ์และไม่เปิดช่องให้มีการเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสถานการณ์ได้โดยง่าย จำต้องมีการแก้ไขกฎหมาย นอกจากนี้การกำหนดคุณสมบัติเป็นการเฉพาะแต่ละด้านแยกจากกัน อย่างชัดเจนนั้น ก็อาจทำให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญหลายด้านประกอบกันและมีความเหมาะสมมากกว่า สามารถใช้ความรู้ความสามารถในการทำงานในภาพรวมได้ดีกว่า แต่หากเปรียบเทียบคุณสมบัติด้านใดด้านหนึ่งเป็นการเฉพาะแล้วอาจยังมีคุณสมบัติไม่เทียบเท่ากับคนอื่นก็เป็นได้

ดังนั้นแล้ว การกำหนดกรอบของความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ไว้ในกฎหมาย เพื่อเป็นแนวทางให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือก โดยไม่กำหนดลงไปอย่างชัดเจนจนเกินไป แต่กำหนดในกรอบกว้างๆ แยกตามกลุ่มคณะกรรมการเพื่อให้ตอบสนองกับวัตถุประสงค์ของ กสทช. แล้วจึงกำหนดคุณสมบัติความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการในกลุ่มนั้น ๆ ในลักษณะกว้าง ๆ โดยอาจไม่จำเป็นต้องจำกัดว่าแต่ละด้านนั้นจะต้องมีผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านละกี่คน ทั้งนี้อาจกำหนดให้แยกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- (1) **กลุ่มที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านเทคนิคและภาคธุรกิจ** โดยคัดเลือกจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ อันได้แก่ โทรคมนาคม วิทยุ โทรทัศน์ การบริหารคลื่นความถี่ ดาวเทียม ตลอดจนด้านดิจิทัล ซึ่งอาจเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในหลายๆ ด้านข้างต้นประกอบกันก็ได้ รวมทั้งสิ้น 3 คน
- (2) **กลุ่มที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคและส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน** โดยคัดเลือกจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ อันได้แก่ การคุ้มครองผู้บริโภค การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตลอดจนด้านการกำกับดูแล รวมทั้งสิ้น 2 คน
- (3) **กลุ่มที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านศาสตร์อื่นที่จจะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช.** เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านนิติศาสตร์ เป็นต้น รวมทั้งสิ้น 2 คน

2. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้ารับการสรรหา

ในการสมัครเข้ารับการสรรหานี้ ผู้สมัครจะต้องมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนดและประกาศในทราบโดยทั่วกัน และต้องมีลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 14/2 ซึ่งเป็นการกำหนดคุณสมบัติเบื้องต้น ในส่วนคุณสมบัติที่กำหนดเปิดช่องสำหรับภาคเอกชนนั้น มีอยู่ด้วยกัน 3 ช่องทางคือ

“(5) เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองกรรมการผู้จัดการในบริษัทมหาชนจำกัดที่มีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าห้าร้อยล้านบาท

(6) มีประสบการณ์ด้านการบริหารกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่สิบปี

(7) มีประสบการณ์ทำงานในด้านที่จะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. ตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนดตามมาตรา 14/1 มาแล้วรวมกันไม่น้อยกว่าสี่สิบปี”

สำหรับประสบการณ์ด้านการเป็นผู้บริหารนั้น ผู้สมัครรับคัดเลือกจะต้องเป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองกรรมการผู้จัดการในบริษัทมหาชน ซึ่งมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 500 ล้านบาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3 ปี คุณสมบัติในข้อนี้มีได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะผู้บริหารของบริษัทด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม แต่เป็นการจำกัดในแง่ของขนาดกิจการซึ่งจะเห็นได้จากการที่กฎหมายกำหนดให้เฉพาะบริษัทมหาชน ซึ่งมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 500 ล้านบาท ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจการขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตามการกำหนดทุนจดทะเบียนสูงถึง 500 ล้านบาทนั้นอาจเป็นเกณฑ์ที่สูงเกินไป หากต้องการให้เป็นการสร้างความมั่นใจว่าเป็นบริษัทที่มีประสบการณ์ในด้านธุรกิจ มีความน่าเชื่อถือ ก็อาจพิจารณากำหนดให้ต้องเป็นบริษัทจดทะเบียน ซึ่งจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลตลาดทุนอย่างคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยในการจดทะเบียนเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยนั้น หากเป็นการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ บริษัทต้องมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่น้อยกว่า 50 ล้านบาท หรือหากจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะต้องต้องมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่น้อยกว่า 300 ล้านบาท⁹ ซึ่งการทำหน้าที่ผู้บริหารในองค์กรดังกล่าวย่อมสะท้อนถึงความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการบริหารที่ผ่านมาได้ ส่วนทุนจดทะเบียนชำระแล้วขั้นต่ำอาจกำหนดไว้ที่ 50 ล้านบาท ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่บริษัทมหาชนจะสามารถจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ได้

⁹ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, SET AND MAI IPO AND LISTING GUIDE 9 (2561).

ต่อมาใน (6) การกำหนดคุณสมบัติการมีประสบการณ์ในการบริหารกิจการกระจายเสียง โทรทัศน์ หรือโทรคมนาคม มีข้อพิจารณาคือ บุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ด้านการบริหารกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมมาเป็นเวลานาน อาจไม่ได้อยู่ในตำแหน่งผู้บริหารหรือไม่ เข้าเกณฑ์คุณสมบัติตามข้ออื่น ๆ การพิจารณาจึงไม่ควรกำหนดเฉพาะแต่การมีประสบการณ์ด้านการบริหารเท่านั้น หากแต่ควรกำหนดให้กว้างถึงประสบการณ์ด้านการทำงานเพื่อมิให้เป็นการปิดกั้นผู้มีความรู้ความสามารถ และไม่ซ้ำซ้อนกับคุณสมบัติการเป็นผู้บริหารที่มีกำหนดไว้อยู่แล้วใน (5)

นอกจากนี้การนับเวลานั้น การที่บัญญัติให้ต้องมีประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องก็อาจไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ที่บุคลากรในอุตสาหกรรมภาคธุรกิจนั้น อาจไม่ได้ทำงานหรือมีประสบการณ์ด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียวติดต่อกันเป็นเวลานาน แต่อาจมีลักษณะเป็นการข้ามสายงานไปยังอุตสาหกรรมอื่น ๆ ด้วย ซึ่งทำให้ขาดช่วงจากภาคการบริหารกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม การนับเวลาจึงควรกำหนดให้สามารถนับระยะเวลารวมจากประสบการณ์ทำงานทั้งหมดได้ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นการทำงานที่ต่อเนื่องกัน ในขณะที่เดียวกันหากเป็นประสบการณ์ในการทำงานด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ก็ควรจะนับรวมกันได้ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกัน และอาจพิจารณาลดระยะเวลาลงเหลือ 10 ปี เนื่องจากเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว การได้บุคลากรที่มีศักยภาพและมีประสบการณ์อยู่ในช่วงเทคโนโลยีที่เป็นปัจจุบันก็จะช่วยให้การทำงานของคณะกรรมการฯ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในขณะที่คุณสมบัติตาม มาตรา 14/2 (7) เป็นการกำหนดไว้กว้าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องให้คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้กำหนดรายละเอียดเพิ่มเติม ทั้งนี้ยังเกิดความไม่แน่นอนว่า ด้านที่จะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. จะถูกตีความกว้างหรือแคบเพียงใด ทั้งนี้สำหรับคุณสมบัติที่กำหนดว่าต้องมีประสบการณ์การทำงานนั้น ควรมีการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้พิจารณาในรายละเอียดว่าอย่างไรถึงจะเข้าเป็นกรณีที่จะถือเป็นผู้มีประสบการณ์ได้ เช่น มีประวัติการทำงานในหน่วยงาน มีการทำงานเป็นวิทยากรโดยมีหนังสือเชิญประกอบเพื่อให้เกิดความชัดเจน

3. ความเป็นอิสระ

ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ กสทช. นั้นสะท้อนอยู่ในคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าเป็นคณะกรรมการด้วยเช่นกัน ซึ่ง พ.ร.บ.กสทช. ได้กำหนดไว้ในมาตรา 7 ซึ่งกำหนดคุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามของผู้เป็นกรรมการ กสทช. โดยจะต้องไม่เป็นหรือเคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ ผู้บริหาร ที่ปรึกษา พนักงาน ผู้ถือหุ้น หรือหุ้นส่วน ในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลอื่นใด บรรดาที่ประกอบธุรกิจด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนได้รับการคัดเลือก

อย่างไรก็ตามการกำหนดระยะเวลาดังกล่าวมีข้อพิจารณาคือ เป็นการนับเวลาตั้งแต่วันที่ได้รับเลือกจากวุฒิสภาย้อนหลังไป 1 ปี อย่างไรก็ตามก่อนที่จะได้รับเลือกนั้น ก็ยังไม่มีความแน่นอนว่าผู้สมัครเข้ารับการสรรหาจะได้รับเลือกให้เป็นคณะกรรมการหรือไม่ จึงเป็นความเสี่ยงของผู้ที่จะตัดสินใจเข้ารับการสรรหา ในขณะที่หากเป็นผู้ที่มาจากทางข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐนั้น ไม่มีข้อกำหนดที่จะต้องเว้นระยะเวลาจากตำแหน่งเดิมอย่างน้อย 1 ปี แต่อย่างไรก็ตาม เพียงแต่เมื่อได้รับเลือกให้เป็นกรรมการแล้วจะต้องไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นและไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ¹⁰ กรณีตัวอย่าง เช่น รฟม. เป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นตาม พรบ.การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543 มีคณะกรรมการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ซึ่งมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ เข้าเป็นคณะกรรมการ¹¹ โดย รฟม. มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการรถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลรวมทั้งจังหวัดอื่นตามที่กำหนดเพิ่มเติม หรือระหว่างจังหวัด¹² โดย รฟม. อาจให้สัมปทานกิจการรถไฟฟ้าแก่เอกชน โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีได้¹³ ทั้งนี้ในการประกอบกิจการคมนาคมทางราง จะต้องมีการใช้คลื่นความถี่เพื่อใช้สำหรับงานระบบอาณัติสัญญาณ และเป็นหน้าที่ของ กสทช. ในการจัดสรรคลื่นความถี่ ผู้แทนจากหน่วยงานดังกล่าวจึงมีส่วนได้เสียในการดำเนินงานของ กสทช. เช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามในการเป็นกรรมการ ผู้จัดการ ผู้บริหาร ที่ปรึกษา พนักงาน ผู้ถือหุ้นหรือหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลอื่นใดบรรดาที่ประกอบธุรกิจด้านกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคม ในระยะเวลา 1 ปี เช่นเดียวกับภาคเอกชนแต่อย่างไร

ในขณะที่มาตรการในหน่วยงานกำกับดูแลอื่น ๆ ก็ได้มีการกำหนดในลักษณะดังกล่าว เช่น ในด้านตลาดทุน กำหนดให้คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ต้องไม่ใช่ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการธุรกิจที่อยู่ในการกำกับดูแลของ ก.ล.ต. โดยหากเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จะต้องลาออกภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง¹⁴ หรือในกรณีตลาดเงินที่มีการกำหนดลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ของ ธปท. ว่าต้องไม่ใช่ผู้มีอำนาจจัดการในสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลที่มีประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับ ธปท. โดยไม่ได้กำหนดให้ต้องมีการเว้นวรรคล่วงหน้า 1 ปี แต่อย่างไรก็ตาม¹⁵ เช่นเดียวกับในธุรกิจประกันภัยซึ่งกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการบริษัทประกันภัย โดยไม่มี

¹⁰ พ.ร.บ.กสทช. มาตรา 8

¹¹ พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543 มาตรา 13

¹² พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543 มาตรา 8

¹³ พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543 มาตรา 43

¹⁴ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มาตรา 9

¹⁵ พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2485 มาตรา 18 (6)(7)

ข้อกำหนดเรื่องการเว้นวรรคล่วงหน้า 1 ปี¹⁶ โดยหลักการจึงไม่ควรกำหนดคุณสมบัติที่จะต้องไม่ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในระยะเวลา 1 ปีก่อนหน้าเข้าสู่การเป็นกรรมการ แต่ควรกำหนดให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นต้องดำเนินการให้ปราศจากการขัดกันของผลประโยชน์ ไม่ว่าจะโดยการออกจากตำแหน่งเดิมเสียก่อนเข้าเป็นกรรมการ กสทช. หรือการโอนหุ้นออกไปจากความครอบครองของตนเอง

นอกจากนี้ด้วยระบบกำกับการทำงานที่ที่มีอยู่ก็มีกระบวนการที่สามารถตรวจสอบและเอาผิดกรรมการผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลที่กระทำการโดยมิชอบเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือบุคคลอื่น หรือเป็นการกระทำที่มีผลประโยชน์ขัดกันได้อยู่แล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ซึ่งคณะกรรมการ กสทช. นั้น อยู่ในนิยามของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในฐานะที่เป็นบุคคลหรือคณะบุคคลบรรดาซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองที่จัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ ทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนหากมีเบาะแสว่ามีการทุจริตต่อหน้าที่ ตลอดจนมีอำนาจชี้มูลความผิดเพื่อดำเนินคดีต่อไปได้ นอกจากนี้ตามกฎหมายฉบับดังกล่าวยังได้กำหนดถึงมาตรการป้องกันการทุจริต โดยกำหนดกลไกการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน¹⁷ โดยมีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในข้อ 4 (7) ข้อ 7.9.1 ซึ่งกำหนดให้ ประธานกรรมการ กรรมการ และเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง และต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย

อย่างไรก็ตามในด้านการกำหนดระยะเวลาการเว้นวรรคจากการดำรงตำแหน่งในหน่วยงานของผู้มีส่วนได้เสียหลังพ้นจากตำแหน่งคณะกรรมการฯ นั้น มีความจำเป็นเพื่อยืนยันความเป็นอิสระ และปราศจากการขัดกันของผลประโยชน์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะป้องกันมิให้มีการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของเอกชนรายใดเป็นการเฉพาะ แลกเปลี่ยนกับการเข้าไปดำรงตำแหน่งบริหารในบริษัทนั้นภายหลังพ้นจากตำแหน่งกรรมการในทันที โดยมาตรการดังกล่าว ได้กำหนดไว้อยู่แล้วใน มาตรา 127 ประกอบมาตรา 126 (4) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 โดยห้ามมิให้เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงาน หรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของ กสทช. ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ภายใน 2 ปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

¹⁶ พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 7

¹⁷ มาตรา 102 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

ในประเด็นนี้ ที่ผ่านมามีข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากปัญหาการขาดคุณสมบัติ โดยในการพิจารณาคัดเลือก คณะกรรมการ กสทช. เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2561 ได้มีการเสนอชื่อบุคคลเข้ารับการคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งคณะกรรมการ กสทช. ในที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติลงมติเห็นชอบกับมติไม่สมควรดำเนินการ เลือกรวมกรรมการ กสทช. ตามบัญชีรายชื่อที่เสนอมา โดยให้เหตุผลว่ามีผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้าม รวม 8 คน ทำให้จำนวนรายชื่อที่เสนอเข้ามาไม่ครบ 2 เท่าตามที่กฎหมายกำหนด จึงต้องเริ่มกระบวนการสรรหาใหม่ โดยมีส่วนหนึ่งที่ขาดคุณสมบัติเพราะข้อกำหนดที่ กรรมการ กสทช. จะต้องไม่เป็นหรือเคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ ผู้บริหาร ที่ปรึกษา พนักงาน ผู้ถือหุ้น หรือหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลอื่นใด บรรดาที่ประกอบธุรกิจด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคม ในระยะเวลา 1 ปี ก่อนได้รับการคัดเลือก¹⁸

4. ความชัดเจนของกระบวนการสรรหาคณะกรรมการ

พ.ร.บ.กสทช. นั้น ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาในการคัดเลือกผู้สมัครเพื่อเสนอชื่อต่อวุฒิสภา ทั้งนี้ ในขั้นการคัดเลือก คณะกรรมการสรรหาจะต้องกำหนดลักษณะของความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และผลงานของแต่ละด้าน โดยประกาศเป็นสาธารณะ และให้คะแนนผู้สมัครเข้ารับการสรรหาที่มีคุณสมบัติ ครบถ้วนตามกฎหมาย แล้วจึงคัดเลือกผู้สมัครตามความเชี่ยวชาญแต่ละด้านเป็นจำนวนสองเท่า ของจำนวนกรรมการที่จะพึงมีตามกฎหมายกำหนด โดยเรียงตามคะแนนสูงสุด เสนอต่อวุฒิสภา อันเป็น กระบวนการที่รับรองให้เกิดความเป็นธรรมในกระบวนการสรรหา ประเด็นนี้จึงควรกำหนดให้คณะกรรมการ สรรหาต้องเปิดเผยผลคะแนนในขั้นการพิจารณาคัดเลือกด้วยแล้วจะทำให้เกิดความโปร่งใสมากยิ่งขึ้น

¹⁸ ไทยโพสต์, สนช.ลงมติคว่ำสรรหา'กสทช.' พบ 8 รายขาดคุณสมบัติ (2561), <https://www.thaipost.net/main/detail/7440> (สืบค้นเมื่อ 27 กรกฎาคม 2563).